

Vamp på Verket 2013. Foto: Patrick da Silva SÅlther

Rutinert pakke

Vamp fyller hovedscenen med en selvfølgelig autoritet.

Publisert 30.08.2013 kl 19:52 Oppdatert 30.08.2013 kl 20:42

Vamp kan sine ting. Som band har de gjennom sine 23 år i gamet opparbeidet seg en rutine av de sjeldne. Dette er solid, vakkert og flott. Vamp har størrelse, og i det ligger det at de uten problemer står foran ei slette som vel aldri har vært så full kl. 18.00.

Et smart trekk av festivalen å plassere denne crowdpleasuren så tidlig, hvor de i tillegg kan melke fruktene av Ole Paus sin fullsatte Verksmesse og fanskaren til Government.

Sjelen i Vamp er ikke vokalist Paul Hansen som bare har fem år på baken i Vamp. Det er Øyvind Staveland. Spesielt med fiolin er mannen en mester, og han jobber som et dyr, både musikalsk og mot publikum. Et absolutt høydepunkt er når han slår ut i full blomst under nest siste låt "Månemannen". Det er den feteste Vamp-låta!

Da har allerede tonene fra "Tir n'a Noir" dødd ut over Revelen, sammen med Vamps spesielle og nydelige cover av "Sommernatt ved fjorden".

Siste låt er selvfølgelig "Liten fuggel", etter en liten oppskriftsmessig tur av scenen for å bli jublet inn igjen. Det kan kanskje synes nesten kynisk, men det funker, og når de første feletonene runger ut fra Stavelands velbrukte instrument, tar alle kjæresteparene rundt hverandre og stiller henført mot Vamp i det solen sakte daler ned over Revelen. Så fint da!

Hedda Hiller Elvestad